

+ΗΘΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΠΕΡΙ ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ – ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΚΡΑΤΟΣ ΩΣ ΘΕΣΜΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

3000 π.Χ. – 1648 μ.Χ.

⇒ ΥΠΑΡΚΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΤΕΡΟΤΗΤΑ ⇒	↔ Φάση αυτοκρατορικών αξιώσεων: Διαρκής διαπάλη μεταξύ των αυτοκρατορικών αξιώσεων και των αξιώσεων συλλογικής ελευθερίας- πολιτικής κυριαρχίας	⇐ ΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ⇐
--	--	--

1648 Μ.Χ. – 19^ο ΚΑΙ 20^ο ΑΙΩΝΑ: ΣΥΣΤΗΜΑ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ-ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΘΕΣΜΩΝ-ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

1. Έλεγχος των αυτοκρατορικών αξιώσεων και τελικά συντριβή τους τον 20^ο αιώνα.
2. Αγώνες συλλογικής ελευθερίας-πολιτικής κυριαρχίας και σταδιακή των πολιτειακών δομών στην Υπαρκτική κοινωνική ετερότητα του πλανήτη
3. Οι αξιώσεις συλλογικής ελευθερίας γεννούν **εθνικές-κρατικές κοσμοθεωρίες**, τα υποκείμενα ανθρωπολογικά συστήματα και τα **διαρκώς εξελισσόμενα ηθικοκανονιστικά τους εποικοδομήματα**.
4. Ανάδειξη των εθνικών-κρατικών **ηθικοκανονιστικών δομών** ως θεσμών συλλογικής ελευθερίας των μη ηγεμονικών κρατών.
5. **Ανάδειξη των αντιηγεμονικού χαρακτήρα θεμελιωδών αρχών του διεθνούς δικαίου:** Μη επέμβαση, διακρατική ισοτιμία, εσωτερική αυτοδιάθεση. Ανάδειξη των θεσμών συλλογικής ασφάλειας.
6. **Καθεστώς διεθνών σχέσεων ΝΕΩΝ ΧΡΟΝΩΝ:** α) Εθνική-κρατική κυριαρχία, β) αρχές του διεθνούς δικαίου, γ) συλλογική ασφάλεια, δ) συνεχιζόμενη προσπάθεια κοινών εσωτερικών δικαίων κανόνων στους τομείς των εγκλημάτων πολέμου, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ποινικής δικαιοσύνης.

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΛΛΟΜΕΝΕΣ ΜΕΤΑΒΛΗΤΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ-ΕΙΡΗΝΗΣ

⇒ Εφαρμογή των αρχών του διεθνούς δικαίου και τήρηση της διεθνούς νομιμότητας ⇒	↔	⇐
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Άνιση ανάπτυξη σ' όλες τις πιθανές εκδοχές: οικονομικές, στρατιωτικές, ιδεολογικές, εδαφικές, πλουτοπαραγωγικές, τεχνολογικές, διακρατικές, διαπεριφερειακές. 2. Άνιση κατανομή ισχύος σε συνδυασμό με άνιση ανάπτυξη προκαλούν ηγεμονικές αξιώσεις, ηγεμονικούς ανταγωνισμούς, αξιώσεις παράνομων διεθνών αλλαγών, διλήμματα ασφαλείας, πόλεμο. 3. «Κατάλοιπα» διενέξεων της φάσης του εθνικού-κρατικού γίνεσθαι. 4. Επαναστατικές αξιώσεις: Εξομοιωτικοί διεθνισμοί, κοσμοπολιτισμοί, ηγεμονισμοί που αντιβαίνουν στο οντολογικά θεμελιωμένο (στις αξιώσεις συλλογικής ελευθερίας) καθεστώς των διεθνών σχέσεων και που προκαλούν διακρατικό ανορθολογισμό 6. Αναθεωρητικές συμπεριφορές: μη αποδοχή προσφυγής στους αρμόδιους διεθνείς θεσμούς για την ερμηνεία των Συνθηκών εάν και όταν εκατέρωθεν υπάρχει αξίωση διεθνών αλλαγών. 7. Ανεξέλεγκτα διεθνικά φαινόμενα: τρομοκρατία, αναρχικές-ανατρεπτικές ιδέες, λαθρομετανάστες, εγκληματίες, ΜΚΟ, κ.ά. 	<p>Ειρήνη και σταθερότητα, αποτελεσματικοί διεθνείς θεσμοί διακρατικής τάξης και εφαρμογή των διεθνών συμβατικών δεσμεύσεων περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην εσωτερική δικαιοταξία</p>

Πηγή: Π. Ήφαιστος, Οι διεθνείς σχέσεις ως αντικείμενο επιστημονικής μελέτης στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Διαδρομή, αντικείμενο, περιεχόμενο και γνωσιολογικό υπόβαθρο (Εκδ. Ποιότητα, Αθήνα 2004) σ. 114.